

De "grote-vakantie" begonnen, de wereld alleen voor mij.
 Stevig klem ik mijn vlieger onder m'n armen, de dagen afgeteld.
 Riolering in de straat, 1965.
 Al weken hebben die buizen op mij gewacht.
 De vlieger stond mooi hoog te wezen, aan 't eind van die open straat.
 Op die buizen, warm van de zon.
 Met de wind mee, landde het lieve-heers-beestje op de punt van mijn schoen.
 Onze lieve Heer zelf, had dit zo bedacht, de zon en wind meegebracht.
 Kleuren tussen 't wolken pracht, hij schudde in de maat van 'n lome dag.
 Mijn enkels deden pijn, door die stoppels op 't veld.
 Vetters los, spriet in de mond, mag ik dat ooit nog's overdoen?!
 Het gaat nu, heel wat jaren verder met de vliegers sneller dan voorheen.
 Ben ik ASO-nostalgisch-Egocentrisch geworden misschien....
 Zelfs vliegers zijn fluorissant-turbo-feller en toch zie je ook meteen, net als bij
 mij,
 zitten in zo'n luchtduikelaar nog precies dezelfde streken.
 Bestuurbaar geeft terug en"neemt weg" vrijheid... wat ik bezat.
 En wat zou men vroeger naar mij hebben gekeken, als ik toen 'n "stunter" had.

Frans Lepelaars, Bergeijk.

europese buggy kampioenschappen 1996

Herfst 1996, de locatie is het Franse Bretagne. Deze streek met z'n fraai golvende landschap is een ware droom voor iedere buggy; bij vrijwel iedere windrichting is er in deze omgeving wel een perfect lang, breed en hard strand te vinden. De organisatie van dit evenement is in handen van AF2C (de Franse buggy-vereniging) in samenwerking met de Franse strandzeilfederatie en de

lokale strandzeilclub. Het grootste deel van de 33 deelnemers komt uit Frankrijk, Engeland en Duitsland. In deze drie landen zijn serieuze buggy-kampioenschappen gehouden waardoor een goede selectie mogelijk is. De buggiers uit de overige landen (Belgie, Oostenrijk, Zwitserland en Nederland) zijn hier min of meer per toeval terecht gekomen.

Deze tweede Europa-cup (de eerste is ongemerkt aan ons voorbij gegaan in het Engelse Pembrey-beach) staat in het teken van een poging tot Europese harmonisatie. Want zoals in alles rijden de Britten hun wedstrijden totaal afwijkend van wat de rest gewend is. Om de Engelsen een 'eerlijke kans' te geven, maar meer nog om te ervaren welke wedstrijdvorm het beste verloopt, wor-